

РЕШЕНИЕ

№ 16380

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 05.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11562** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е въз основа на определение № 24075 от 19.11.2024г., постановено по адм.д. № 2740/2024г. по описа на АССГ, с което на основание чл.206, ал.1 от АПК е отделен предявеният иск от З. К. К. за разглеждане в отделно производство.Към определението са приложени заверени преписи на жалбата и уточнение /наименовано отговор/ към нея от 02.07.2024г..

С отговор от 13.12.2024г. З. К. е посочил като ответник по делото [община], област В., уточнил е, че претендира присъждане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, причинени от отменен незаконосъобразен акт - писмо изх. № 9400-230-/1/ от 21.02.2024г. на кмета на [община], с което е направен отказ за разглеждане на искане за издаване на разрешително по чл.32 от ЗОСИ.Претендираните обезщетения са за периода от постановяване на административния акт - 21.02.2024г., до отмяната му с влязъл в сила съдебен акт - 19.06.2025г..

С отговор от 25.09.2025г. З. К. е уточнил, че претенцията му за имуществени вреди е в размер на 0,80 лв., а за неимуществени вреди е в размер на 0,20 лв..

Уточнено е, че имуществените вреди се изразяват в невъзможност да се ползва пълната площ на посочените в жалбата имоти поради нежелана растителност, пречеща на развитието и прибирането на селскостопанската продукция – треви, сено. За неимуществените вреди е посочено, че се изразяват в чувство на безпомощност пред необоснована държавна принуда в нарушение на провъзгласената в чл.17, ал.3 от Конституцията на Република България неприкосновеност на частната собственост, без посочени причини, без търсене на решение на

обществените нужди чрез държавни или общински имоти, и без предварително равностойно обезщетение, както е посочено в чл.17, ал.5 на Конституцията.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата претенция.

Ответникът – [община], област В. не изразява становище по исковата молба.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор Д. намира исковата претенция за недоказана.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

З. К. К. подал заявление рег. № 9400-230/12.02.2024г. до кмета на [община], с което поискал [община] да разреши почистването от нежелани дървесни и храстови видове на поземлени имоти с идентификатори 36436.39.9 и 36436.39.22 по КККР на [населено място], [община], област В..

С писмо изх. № 9400-230-(1)/21.02.2024г. кметът на [община], във връзка със заявлението уведоми З. К., че е извършена проверка в цифровата ортофото карта на землището на [населено място], общ. Р., от която органът установил, че поземлени имоти с идентификатори 36436.39.9 и 36436.39.22 по КККР са се самозалесили с различни дървесни растителни видове, при което имотите вече са придобили характеристиката на гора по смисъла на чл.2, ал.1, т.1 от ЗГ, и за тях по данни на ДГС [населено място] до сега не е правена инвентаризация. Посочено е също, че при желание за ползване на земеделските имоти като такива, следва да се извърши необходимото, предвидено в чл.84 от ЗГ в РДГ [населено място] и че процедурата следва да приключи с протокол, който е основание да се даде ход на заявлението.

Ищецът оспорил писмото с жалба въз основа, на която е образувано адм.д. № 2740/2024г. по описа на АССГ. С определение № 18342/29.05.2025г., постановено по делото съдът е отменил писмо изх. № 9400-230-(1)/21.02.2024г. на кмета на [община], с което е направен отказ за разглеждане на искане за издаване на разрешително по чл.32 ЗОСИ, във връзка с подадено заявление рег. № 9400-230/12.02.2024г. на З. К. К. и е изпратил преписката на кмета на [община] за произнасяне по заявление рег. № 9400-230/12.02.2024 г. на З. К. К., като се съобразят дадените указания със съдебния акт. Определението е влязло в сила на 19.06.2025г..

На 11.07.2025г. кметът на [община] е издал Разрешително, с което се е произнесъл по искането в заявление рег. № 9400-230/12.02.2024г. на З. К. К..

ПРАВНА СТРАНА

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне законовата отговорност следва да са налице, в условията на кумулативност, следните предпоставки: 1. отменен по надлежния ред, като незаконосъобразен административен акт или установено незаконосъобразно действие или бездействие; 2. реално причинена вреда, произтичаща от отменения по надлежния ред акт или установеното незаконосъобразно действие или бездействие; 3. пряка причинна връзка между отменения акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Отсъствието, на който и да е от елементите на фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е основание да се отхвърли исковата претенция, тъй като изискването на закона е всички законоустановени предпоставки да са налице. Исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на XI – та глава на АПК. Искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите /чл.205, ал.1 от АПК/. В случая исковата молба е насочена

срещу юридическото лице в състава, на което е административният орган.

Първата предпоставка за реализиране на отговорността на държавата и общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е административният акт да е отменен по съответния ред, а редът е обжалван по административен и/или съдебен ред /чл.204, ал.1 от АПК/. В случая писмо изх. № 9400-230-(1)/21.02.2024г. на кмета на [община] е отменено с влязъл в сила съдебен акт, поради което първата предпоставка е налице.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите предпоставки на нормата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт и вредата.

В случая ищецът не ангажира доказателства, за това, че са му причинени имуществени и неимуществени вреди, произтекли от отменения административен акт. С определение № 31429/26.09.2025г. съдът е указал доказателствената тежест на ищеца, вкл. че на доказване подлежи, причиняването на вредоносен резултат, наличие на реална вреда – имуществена или неимуществена, както и че е налице причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт и настъпилите вредоносен резултат. Определението е съобщено лично на ищеца на 09.10.2025г.. До приключване на съдебното следствие ищецът не ангажира доказателства в тази насока. Не се представиха доказателства и за причинно – следствена връзка между отменения административен акт и настъпилите вреди. По изложените съображения, поради недоказване на втората и третата предпоставки, исковата претенция следва да бъде отхвърлена като недоказана и неоснователна.

Ответникът не е претендирал присъждане на разноски, а на ищеца не се следват предвид изхода на спора.

Така мотивиран , СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на З. К. К., с адрес в [населено място] за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 0,41 евро /0,80 лв./, изразяващи се в невъзможност да се ползва пълната площ на имотите поради нежелана растителност, пречеща на развитието и прибирането на селскостопанската продукция – треви, сено, и за неимуществените вреди в размер на 0,10 евро /0,20 лв./, изразяващи се в чувство на безпомощност пред необоснована държавна принуда в нарушение на провъзгласената в чл.17, ал.3 от Конституцията на Република България неприкосновеност на частната собственост, без посочени причини, без търсене на решение на обществените нужди чрез държавни или общински имоти, и без предварително равностойно обезщетение, както е посочено в чл.17, ал.5 на Конституцията, произтекли от отменен незаконосъобразен акт - писмо изх. № 9400-230-/1/ от 21.02.2024г. на кмета на [община], за периода от 21.02.2024г. до 19.06.2025г., като неоснователна.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховен административен съд, считано от съобщаването му.

СЪДИЯ: